

Louise Henquet oorlogsslachtoffer 15 mei 1940

Meteen na de inval van de Duitsers op 10 mei 1940 lag fort Eben-Emael zwaar onder vuur. Daarom vluchtte het gezin van Joseph Henquet vanuit de Wilhelminastraat in Eijsden naar Mesch. Het gezin kwam kort naar deze vlucht terug toen het weer "veilig" leek.

Een dag later moest het gezin echter opnieuw vluchten; alle bewoners van Eijsden, tussen de Maas en het spoor, werden door de Duitsers bevolen te evacueren naar het gebied oostelijk van de spoorweg.

Het gezin ging voor de tweede keer naar Mesch. Deze keer was het er echter veel drukker en moest men daar aangekomen op stoelen of zelfs op de grond slapen. Van een goede kennis van de familie kwam toen het aanbod om een aantal kinderen bij haar familie in Withuis onder te brengen, daar konden ze namelijk in een bed slapen.

15 mei 1940

Trees (die ziek was, 17 jaar), Louise (15 jaar) en Nelly (7 jaar) werden door hun vader naar Withuis gebracht. Hij zou hun snel komen ophalen, had hij nog gezegd. Louise, die liever in Mesch had willen blijven, ging tegen haar zin mee.

Met z'n drieën deelden de meisjes één bed. Louise bleef bij het raam kijken naar langstreckende Duitse soldaten en deed verslag aan haar zusjes in bed. Vanuit Fort Neufchâteau werd richting de Maas geschoten om de inval van de Duitsers tegen te houden.

Louise Henquet (1924-1940)

Louise en haar familie op de vlucht, 11 mei 1940.

Het werd opeens stil, Louise zei niks meer.

De zusjes kwamen snel uit bed en zagen dat Louise ernstig gewond was. Een verwaalde granaatscherf had haar slaap geraakt. Volwassenen, die op dat moment ook in dit huis waren ondergebracht, hebben haar beneden op een bed gelegd. Louise was toen al niet meer bij kennis. Vader Joseph Henquet werd meteen gewaarschuwd. Deze kwam op de fiets uit Mesch om zich op de hoogte te stellen van de zorgelijke situatie.

De huisarts Alfred Pinckers uit Eijsden, die ook gewaarschuwd was, heeft Louise op de achterbank van een geleende auto gelegd en is in Maastricht op zoek gegaan naar een ziekenhuisplek. De weg ernaar toe bleek niet gemakkelijk te zijn, want door

de vele wegversperringen moesten diverse omwegen worden gemaakt.

Dokter Pinckers heeft uiteindelijk, na een zoektocht langs overvolle ziekenhuizen (Maastricht was immers gebombardeerd), voor Louise een plek gevonden in Huize Licht en Liefde. Omdat Mesch intussen minder veilig werd is het gezin verder getrokken naar Mheer.

16 mei 1940

Vader Joseph Henquet kwam die dag vanuit Mheer bij Huize Licht en Liefde aan om zijn dochter te bezoeken. Daar werd hem medegedeeld dat Louise de vorige avond was overleden en samen met andere oorlogsslachtoffers naar het kerkhof aan de Tongerseweg was overgebracht. Joseph liet weten dat hij het niet eens was met de gang van zaken. Maar tijdens deze eerste oorlogsdagen was een dergelijk protest zinloos. Hij heeft Louise niet meer gezien. De groene bloemetjesjurk en het kettinkje dat ze droeg kreeg hij mee. Louise ligt nog steeds begraven aan de Tongerseweg in Maastricht.